

Znaczenie Przyrzeczenia

Złożenie Przyrzeczenia oznacza przyjęcie ideałów skautingu za swoje ideały osobiste – i to publicznie, przed wszystkimi. Właśnie dlatego Przyrzeczenie jest „biletem wstępu” do harcerskiej przygody. Podstawową regułą gry zwanej „skauting” jest Prawo Harcerskie. Nie może zostać harcerzem ktoś, kto nie przyjmuje wspólnych reguł gry.

Dla nastolatka najbardziej istotne jest, że chce zostać harcerzem i złożyć Przyrzeczenie. Przez kolejne lata życia harcerskiego będzie odkrywał coraz głębsze znaczenie tego obrzędu, bo w harcerstwie: uczymy się przez praktykę – nie tylko technik harcerskich, ale przede wszystkim co znaczy być harcerzem, żyć Prawem, tworzyć wspólnotę.

Zatem najważniejszym kryterium oceny, czy osoba jest gotowa do złożenia Przyrzeczenia, jest chęć i gotowość. Po Przysiędze Wierności, odpowiedni czas na Przyrzeczenie to zazwyczaj 3-6 miesięcy.

Istotą Przyrzeczenia jest więc osobista i dobrowolna decyzja młodej osoby: „Ja chcę być dobrym człowiekiem, chcę być dobrym chrześcijaninem”.

Przygotowanie

■ Bycie ochotnikiem

Chłopak nie może złożyć Przyrzeczenia od razu po wejściu do zastępu, bo jeszcze nie wie, co to znaczy, na czym polega

bycie harcerzem. Dlatego najpierw przeżywa kilkumiesięczny okres ochotnika.

Najważniejsze punkty przygotowania do Przyrzeczenia to:

- **Poznanie Prawa** – ochotnik musi się nauczyć nie tylko samego tekstu Prawa, lecz przede wszystkim jak żyć Prawem w praktyce. Tego się nauczy tylko w zastępie, gdy zastęp stara się żyć Prawem i na Radzie Zastępu ocenia wg Prawa swoje zachowanie. Ochotnik musi odczuć, że Prawo jest regułą gry dla całego zastępu i zrozumieć, że on musi je też zaakceptować, żeby wejść w grę.
- **Udział w życiu zastępu** – od Przysięgi Wierności ochotnik przyjmuje współodpowiedzialność za zastęp – otrzymuje funkcje i obowiązki, uczestniczy w Radzie Zastępu. To wszystko świadczy o tym, czy ochotnik swoją chęć zostania harcerzem traktuje poważnie.

fot. archiwum SCOUTEUROPRESSE

- **Próby ochotnika** – żeby złożyć Przyrzeczenie, wystarczy chęć. Próby ochotnika sprawdzają, czy ta chęć jest realna, czy ochotnik jest gotowy podjąć nawet mały wysiłek.

■ **Przygotowanie bezpośrednie**

Ten etap stanowi już bezpośrednie przygotowanie do Przyrzeczenia. Główne elementy to:

- **Rozmowy z zastępowym**

Zastępowy rozmawia z ochotnikiem, tłumaczy mu sens Przyrzeczenia i przebieg obrzędu. Mogą się też odbyć rozmowy na ten temat z drużynowym oraz duszpasterzem.

- **Sąd Honorowy**

Gdy ochotnik chce złożyć Przyrzeczenie, zostaje zaproszony na Sąd Honorowy. Chodzi o to, żeby ochotnik wobec SH powiedział własnymi słowami: „Chcę złożyć Przyrzeczenie” – no i dlaczego. Istotna jest uroczysta atmosfera SH: ochotnik musi odczuć, że to poważna decyzja.

Następnie ochotnik wychodzi i SH decyduje o dopuszczeniu do Przyrzeczenia. SH tłumaczy swoją decyzję, zapraszając ponownie ochotnika lub za pośrednictwem zastępowego (*lub drużynowego, gdy sytuacja jest delikatna*).

- **Czuwanie**

Czuwanie przed Przyrzeczeniem służy głębszej refleksji nad Przyrzeczeniem – zarówno ochotnika, jak i całej drużyny. Powinno być przygotowane indywidualnie, według potrzeb ochotnika. Zalecaną formą jest adoracja przed Najświętszym Sakramentem.

▪ Przygotowanie obrzędu

Przyrzeczenie jest bardzo ważnym przeżyciem dla nowego harcerza – i dzięki temu dla całej drużyny.

Przyrzeczenie powinno mieć wymiar indywidualny – harcerz musi odczuć, że to jego chwila i że cała drużyna ją z nim przeżywa. A zatem jeśli tylko jest to możliwe, dobrze żeby jednego dnia składał Przyrzeczenie tylko jeden harcerz. Jednak ważniejsze jest, żeby harcerze składali Przyrzeczenie w odpowiednim czasie po przyśściu do drużyny.

Na Przyrzeczenie trzeba poświęcić czas odpowiadający wadze tego wydarzenia. Nie wolno robić obrzędu w pośpiechu, np. na końcu biwaku drużyny. Przed Przyrzeczeniem drużyna powinna uczestniczyć we Mszy świętej. Wtedy ksiądz błogosławi krzyż na beret.

Obrzęd

Obrzęd odbywa się na uroczystym apelu drużyny. Ochotnik przychodzi w pełnym mundurze, tylko bez beretu.

Drużynowy przywołuje ochotnika, który wychodzi na środek. Za nim, nieco z tyłu staje jego zastępowy.

Drużynowy: Czego pragniesz?

Ochotnik: Zostać harcerzem.

Drużynowy: Dlaczego?

Ochotnik: By lepiej służyć Bogu i bliźnim.

Drużynowy: Jakich korzyści materialnych przez to oczekujesz?

Ochotnik: Żadnych.

Drużynowy: Jaki jest podstawowy obowiązek harcerza?

Ochotnik: Codzienny dobry uczynek.

Drużynowy: Jakie są trzy główne cnoty harcerskie?

Ochotnik: Szczerłość, ofiarność, czystość.

Drużynowy: Czy znasz Zasady i Prawo Harcerskie?

Ochotnik: Tak, wodzu (druhno drużynowa).

Drużynowy: Wymieńmy razem Zasady Podstawowe i Prawo Harcerza.

Ochotnik recytuje na głos Zasady i Prawo. Pozostali uczestnicy ceremonii recytują je równocześnie z nim.

Drużynowy: Czy przyrzekasz przestrzegać Prawa i Zasad?

Ochotnik: Na mój honor, przyrzekam.

Drużynowy: Czy wiesz, że twój honor to należeć do Chrystusa, być wiernym swojej Ojczyźnie, rodzicom, przełożonym, przyjacielom, a także być wiernym danemu słowu?

Ochotnik: Tak, wiem, na moim słowie można polegać jak na Zawiszy.

Drużynowy: Na jak długo jesteś gotów podjąć służbę?

Ochotnik: Z łaską Bożą na zawsze.

Drużynowy: N. (*imię*), ponieważ Sąd Honorowy postanowił ci zaufać, możesz teraz złożyć Przyrzeczenie. Najpierw jednak jako chrześcijanin przyjmij Boże błogostawieństwo.

Ochotnik klęka przed duszpasterzem.

Duszpasterz: Niech Maryja, matka i królowa harcerzy, prowadzi cię po drogach twojego życia i tobą się opiekuje. A błogosławieństwo Boga wszechmogącego: Ojca i Syna, i Ducha Świętego niech zstąpi na ciebie i pozostanie na zawsze. Amen.

Ochotnik salutuje prawą ręką, lewą zaś wyciąga nad pochylony przed nim sztandar i wypowiada rotę Przyrzeczenia. Zastępowy stoi za nim, kładąc swoją lewą rękę na jego prawym ramieniu. W prawej ręce trzyma proporzec. Podczas kiedy ochotnik wymawia rotę Przyrzeczenia, wszyscy harcerze po Przyrzeczeniu salutują.

fol. Sylwia Dys

Ochotnik: Na mój honor, z łaską Bożą, przyrzekam:
całym życiem służyć
Bogu, Kościołowi, mojej Ojczyźnie
i Europie chrześcijańskiej,
nieść w każdej potrzebie pomoc bliźnim
i przestrzegać Prawa Harcerskiego.

Nowy harcerz podchodzi do drużynowego, który zakłada mu beret z krzyżem FSE.

Drużynowy: Od tej pory *(dla byłych wilczków
pamiętaj, że)* należysz do wielkiej
rodziny harcerskiej.

Harcerz salutuje drużynowemu i następnie drużynie. Wraca na swoje miejsce i zastęp wita go okrzykiem.

Jeżeli kilku ochotników składa Przyrzeczenie tego samego dnia, mogą odpowiadać razem na pytania drużynowego aż do wspólnego odmawiania Prawa i Zasad. Reszta obrzędu odbywa się osobno.

fot. Arturo Gutiérrez Santos

